

Espectacle: un vi, un quadre

RUTH
TROYANO PUIG
WWW.RUTHTROYANO.CAT

“**L**a del sommelier és una feina de formiga que no s’acaba mai, perquè el vi sempre està viu. És molt més complicada i sofisticada que la del crític, que és important i molt constructiva, per altra banda, però que té tendència a crear modes”. Conversar amb l’enòleg René Barbier (Tarragona, 1950) és endinsar-se en una espiral de reflexions virtuoses. Interromp la feina que té entre mans per atendre la trucada. De fons, se senten els ocells que habiten el Priorat. Fa uns mesos va fer un pas al costat a favor dels fills a Clos Mogador, però estreny encara més el vincle íntim amb Espectacle, el vi que neix en un paisatge hipnòtic a La Figuera: l’elabora i el comercialitza. Acaba de rebre per tercera vegada 99 punts a la llista que confeccio-

na Robert Parker, un dels crítics més influents del món. És l’únic vi de la DO Montsant que ho ha aconseguit, amb les anyades 04, 12 i 19.

“Quan el vam crear no volíem que passés mai per Parker. Era un vi fet amb amics per a sommeliers reconeguts i prestigiosos que ens havien ajudat des dels inicis. El repartim per quotes. Però a Las Vegas un sommelier l’hi va donar a tastar i des de la primera anyada que no hem baixat dels 96 punts”, recorda Barbier. Per bé que en els últims anys la seva influència s’ha relativitzat amb l’aparició de nous veus, continua establint càtedra. René Barbier li reconeix dos mèrits: “Li tinc gratitud perquè ha descobert el Priorat al món i ha fet que el vi sigui un producte social i cultural, rejuvenint-ne el públic”.

Espectacle són 3 hectàrees de vinya centenària de garnatxa negra plantades en un coster vertiginós, tenyit de “màgia, terror, calfred, oasi d’excepció, tendresa floral, amistat i agraïment”. Un quadre a con-

Espectacle embotella un paisatge eteri i majestuós des del 2004. ESPECTACLE VINS

templar, com proposa l’etiqueta, que han custodiat amb Barbier, des dels inicis, Isabelle Meyer, Christopher Cannan, Fernando Zamora i Marta Conde. “És un projecte especial perquè hem volgut reivindicar sempre la importància del viticultor, sense necessitat de comprar la finca”, insisteix. “La Figuera té una personalitat que està per sobre de la de l’enòleg. Hi domina el *terroir*. En el vi hi ha aromes d’encens, roses, taronja sanguina... Perquè és un lloc únic i increïble”, adverteix. Els revolts s’obliden davant la poètica del paisatge. Poc més de 6.000 ampelles anuals per enaltir un tros de terra ignot al Montsant. “Un gran vi l’has d’acompanyar, un bon vi l’has de fabricar. Tenim un país de vins amb *terroirs* excepcionals a molts pocs quilòmetres l’un de l’altre. I enòlegs grandiosos, però hem d’escoltar més els sòls, perquè en sortir vins impressionants. Com en l’educació, una cosa és fomentar i l’altra canviar”. Qui s’atreveix a dir que el vi no és filosofia de vida? —